

Sina ja raha!

Tere!

Olen Helina Mägi, mõttetreener ja aastase enesearendamisprogrammi Praksis looja.

Selle lühikese mp3-ga tahan panna sind mõtlema teemal sina ja raha ning anda sulle üks ülioluline mõte, mille järgimine viib sind kindlasti finantsvabadusele lähemale.

Niisiis räägime täna rahast.

Sageli küsitakse miks rahast? Sest rahast rääkimine on Eesti Vabariigis tõeline tabu ja ma pean silmas raha teenimisest rääkimine, mitte raha puuduse üle kurtmine. Meedia informeerib meid pidevalt sellest, kuidas hinnad tõusevad ja kuidas valitsus on võimetu ja midagi ei ole teha, kuid keegi ei räägi sellest, kuidas iga inimene saaks ise suurendada oma sissetulekut ja tagada endale jätkuvalt meelepärane elustiil.

Nüüd miks me siis ei räägi rahast? Meedia ei räägi raha teenimisest seetõttu, et raha teenimine on positiivne uudis ja teadupärast positiivsed uudised ei müü. Kuid miks meie ei räägi rahast?

Olen üsna kindel, et sa tõenäoliselt ei tea kui palju sinu töökaaslane palka saab või mitu sissetuleku allikat on sinu parimal sõbral.

Miks siis? Sest me tunneme end selle teemaga üsna ebamugavalt.

Proctor viitab sellele öeldes, et vaesed inimesed tunnevad end rahaga ebamugavalt, seetõttu nad vaesed ongi ja rikkad tunnevad end mugavalt, seetõttu nad ka teenivad.

Seda ebamugavustunnet tõrjume me kõrvale õigustustega, et raha ei tee meid õnnelikuks ja on palju olulisemaid asju kui raha. Jah tõepoolest, kuid oled sa märganud, et enamik tülisid ja õnnetu olemise hetki on millegipärast tingitud rahast? Me oleme õnnatud kui me ei saa minna soovitud koolitusele, ihalduste reisile, osta suurepärase kleiti jne, kuid kas sa paned tähele oma mõtteid - sa pead seda loomulikuks. Sa oled küll õnnetu ja kurb, sageli ka vihane, kuid sa tegelikult pead seda loomulikuks.

Niisiis laskem lahti nendest väärtõdedest ja mõelgem. Millal on kergem olla õnnelik . kas rahaga või rahata? Kui rahaga, siis miks me seda oma ellu ei luba?

Pealegi, kas oled kuulnud universumi sedusest, mis ütleb, see, millele keskendud seda sa ka saad? Siin on sinu põhjus: me keskendume hindade tõusule, elukalliduse tõusule, suisa sellele, et välismaal on odavam elada kui Eestis – ühesõnaga raskustele. Kui palju aega veedad sa aga sellele, et mõelda, kuidas tagada endale piisavad rahalised ressursid ja kui palju sa neid siis õigupoolest vajad.

Niisiis miks siis mitte hakata teadlikult looma endale materiaalselt külluslikku elu, annan sulle kolm sammu, kust alustada.

Kirjutasin ühes oma blogis, et materiaalse sõltumatuse loomiseks on vaja tegelikult vaid kahte asja: esiteks arusaamist ehk teadlikkust ja teiseks distsipliini või püsivust või järjepidevust, kuidas iganes sa tahad seda nimetada.

Räägime millist teadlikkust meil siis vaja läheb.

Kui kõik muu kõrvale heita ja keskenduda vaid kõige olulisemale, siis on meil vaja aru saada kolmest asjast:

1) Saa aru, kus sa oled

Kas sa tead, kui palju sa kuu jooksul teenid? Mitte ainult palgatulu vaid ka kõik need väikesed *haltuuraotsad* kokku? Või kui sinu sissetulekuks on igakuiselt saadav töötasu, siis kas sa tead, kui palju see töötasu on viimase kolme aasta jooksul kasvanud? Kahanenud?

Kas sa tead, kui suured on sinu püsikulud?

Olen viimased kaks aastat olnud rohkem ettevõtja kui töötaja ning pidanud ettevõtjana tähelepanu pöörama sellistele asjadele nagu bilanss ja kasumiaruanne, tegema kulude ja tulude analüüsi, teadma kui palju vaba raha mul investeringuteks on jne, kuid eraisikuna laseme asjadel isevooluted minna. Minu üllatuseks olid mul eraisiku tuludes-kuludes kord täiesti käest ära. Ülevaade puudus täiesti.

Kuid kui universumi esimene seadus on KORD, kas ei peaks me siis ka siin oma rahaasju korras hoidma, omama ülevaadet sellest, mis meil toimub, kus ma olen?

Kas sa tead, kui palju sa võlgu oled? Ka kõik pisilaenu ja ületähtaja maksmata arved kokku? Neid üksikult vaadates ei pruugi sa saada täit ülevaadet. Vaata kokku.

Kas sa tead, kui palju intressi maksad sa igakuiselt pangale? Pank teab seda kohe kindlasti. Kas sa tead, kui palju see krediitkaardi võlg, mida sa juba mitu kuud kui mitte juba terve aasta tagasi pole maksnud sulle maksma on läinud? Ma tean et sa õigustad end sõnadega, et mul ei ole raha, et seda tasuda.

Kust ma tean, sest ma ise tegin sedasama, kuid saades sellest aru, saades aru, kui kulukas ja mõttetult raha kulutamine see on, leidsin ma 24 tunniga rahasumma, et tasuda tagasi väikelaenu, mille kohta olin arvanud, et mul pole veel seda raha kuskilt võtta. Raha tuli pärast seda, kui ma sain aru, milline mõju sellel laenul minu finantsseisule on.

Küsimus ei ole mitte faktides – kas mul on raha või mitte, küsimus on aru saamises, mida see minu jaoks tähendab.

2) Saa aru, kuhu sa lähed

Tõenäoliselt jääd sa sageli kinni mõttesse, et sinu sissetulek on väike ega luba sul nautida kõiki neid hüvesid, mida sa tahaksid. Kuid kas sa tead, kui palju sa siis tegelikult teenida tahad? Mis on see sinu number? Ma rõhutan SINU!

See number peab olema sinu poolt otsustatud. Mitte kõik ei soovi teenida miljoneid. Võibolla tahad sa vaid lisaraha mingi kauaoodatud reisi jaoks või mõne tarbeeseme ostuks, mis teeb su elu mugavamaks. Kuid sina pead teadma, mis see summa on.

Üks tark mees on kunagi öelnud, et enamik inimesi tahab, et neil oleks rohkem raha kui nad tegelikult vajavad ja rahulduvad märksa vähemaga, kui nad oleksid suutelised teenima.

Niisiis, mis on see summa, mida sa soovid. Ja loomulikult tuleb meeles pidada, et mida suurem on tasu, seda suurem peab olema sinu panus. Andmine ja saamine on alati tasakaalus.

3) Saa aru, mis on sinu esimene samm.

Loomulikult on esimene asi saada vastused neile kahele ülalmärgitud punktile. Kuid isegi kui see võtab aega, et kõik oma kulud tulud kaardistada, siis ühte saad sa hakata tegema kohe ja seda isegi ilma mõtlemata. See on nõuanne, mida annab sulle iga finantsguru ja Bob Proctor on nimetanud seda järgmiselt:

Maksa iseendale esimesena!

Kui sa tõstad nüüd käed üles ja ütled, et oot-oot, ma ei saa iseendale maksta, sest mul ei jää raha üle, siis pole sa asjast aru saanud. Luba ma selgitan

Sellepärast, et sul ei jää kuu lõpus raha üle, tulebki sul maksta iseendale esimesena. Nii nagu raha laekub, kannad endale teatud osa, tavaliselt 10% ja nagu ma ütlesin, ilma mõtlemata. Miks nii?

Sest kui sa hakkad mõtlema, ei tee sa seda kunagi. Alati leidub mõni kulu, mis oleks justkui tähtsam kui iseendale maksmine, kuid ma võin sulle kindlalt väita, et kui sa ei hakka iseendale maksma, ei saavuta sa iialgi finantsilist vabadust ja tead miks, sest sa lubad kõigil teistel kontrollida oma finantse peale iseenda.

Ma alustasin iseendale maksmist 2006. aastal ja seda ka ainult seetõttu, et seda soovitasid kõik need edu raamatud, mida ma lugesin ja lõpuks ma siis ütlesin, et hea küll.

Paremat otsust on raske teha, sest see raha mille ma kogunud olen, on aidanud mul teha vähemalt kolm olulist, kuid riskantset otsust viimase kolme aasta jooksul.

Teadmine, et juhul kui ma ei vea välja, saan ma sealt võtta, on mind tohutult aidanud. Kuid me teame kõik, et kui me teeme otsuse midagi saavutada, siis me ka saavutame ja sama on rahaga. Kui me oleme teinud otsuse investeerida kuhugi, siis me leiame ka raha.

Üllatun ikka uuesti ja uuesti, kuidas minu sissetulek kasvab ainuüksi selleks, et mul oleks võimalik tasuda oma õppekulude eest, mida olen otsustanud tasuda. Kusjuures otsus peab olema vankumatu.

Niisis sinu esimene samm on maksta iseendale esimesena ja luua endale rahaline puhver, mis annab sulle vabaduse. Alusta täna!